

נומרו קונו

קונו פרומהרץ לימד את עצמו לעצב רהיטים. הוא עשה עבודה טובה. לאחר שזכה ברשימה ארוכה של פרסים הוא נחשב כיום לאחד ממעצבי היוקרה הבולטים בעולם. בראיון מיוחד הוא מדבר על יופי, על מדיטציה ועל הקשר בין עושר לאושר

« שרי שיין » צילום: אסף לב

ברק. פתיחת הסניף המקומי גם מציינת את חגיגות ה-50 לקיום החברה. פרומהרץ כבר הספיק להתלהב ממוזג האוויר ומארור חת הבוקר שהוגשה לו במלון. "זו ארוחת הבוקר הכי עשירה שאכלתי מימי", הוא אומר – מחמאה לא קטנה למלונות ישראל מנוסע גלובלי שכמותו.

המחיר אינו מכשול

פרומהרץ בן ה-50, איך נאמר בעדינות, הוא גבר הורס. גבוה, שחום, קשוח למראה, בעל גומות חן רכות וג'נטלמניות אירוי פאית. הוא למד נגרות ארבע שנים ואז

ת מעצב הרהיטים השוויצרי קונו פרומהרץ אני פוגשת באולם התצוגה החדש של Rolf Benz. אני מתיישבת על ספה אפורה ויפהפייה שעיצב ומשם עוברת לכורסה. "זה נוח", אני אומרת לו וניכר שהוא שמח על כך. "מאוד חשוב שהרהיטים יהיו לא רק אסתטיים ויפים למראה", הוא אומר, "הם גם צריכים להיות נוחים".

פרומהרץ, אחד המעצבים הנחשבים ועטורי הפרסים ביותר של החברה הגרמנית רולף בנץ, הגיע לארץ לכבוד הפתיחה החגיגית של אולם התצוגה הרשמי של המותג היוקרתי ברחוב הלח"י בכני

ROLF BENZ

קונו פרומהרץ. "טוב מדי פעם בחיים להיות טירון"

"זו הייתה פעם ראשונה שנכנסתי לנע" ליים של ארכיטקט, וזה היה מעניין ומרגש. אני חושב שזה טוב מדי פעם בחיים להיות טירון, להתחיל מאפס. זה נותן פתיחות מחד שבתית. זה לא קל, אבל מדי פעם אני עושה את זה בעבודה שלי. לא תמיד הניסיונות האלה מצליחים, אבל אני מוכרח לנסות."

ואיך היה תהליך העיצוב? אשתך הייתה שותפה?

"לא, אני עשיתי הכל חוץ מכמה דברים שקשורים לצבעים, או בחירת וילונות שע" שינו יחד. היא נתנה לי חופש מוחלט. זה נחמד לעצב לעצמך. בכל זאת, מדובר בל" קוח שאני מכיר ממש ממש טוב."

או אשתך לא מעצבת?

"לא, היא פנרת."

אני רואה פה באולם המון אפור ולבן ובזו. אתה מעצב לפעמים בצבעים עזים יותר?

"לא, לא ממש. אני מאוד אוהב את הצב" עים של הטבע. הטבע הוא מקור השראה גדול שלי. אפשר להסתכל על עלה של עץ ול"

"אני רומנטיקן. כשאני מעצב ספה, אני חושב על אנשים שחוזרים מיום עבודה קשה, ויש להם מזל שיש להם את הספה הזו שמחכה בבית, והם יכולים להתרווח, לקרוא ספר"

Studio Rolf Benz אילי

ראות שהוא מושלם לגמרי, לא צריך לשנות בו כלום. קחי אלפי עלים, תשווי אותם ותגלי שכל אחד מהם שונה ומושלם. זה מדהים."

זה מזה שאומרים על פתיתי שלג. "כן, לגמרי. כל אחד מושלם ואחר. זה נותן פרספקטיבה עלינו כבני אנוש, אנחנו לא כאלה חשוכים כמו שאנחנו חושבים. צורות ומבנים של חומרים טבעיים תמיד ריתקו אותי. קחי למשל נוצות של ציפור - הן צומחות, קלילות, יש להן ערך רגשי, הן צומחות מחדש. אנחנו מוקפים בחומרים מרתקים ויפים בחיי היומיום שלנו."

עשית פעם משהו אחר?

"בריהיטים את מתכוונת?"

התכוונתי אם היית פעם פרמן.

"לא. מיד עברתי מנגרות לעיצוב. אני לפ" עמים שואל את עצמי אם אני צריך לעשות"

פריטים בעיצוב פרומהרץ. השראה מהטבע

כיסא Leolux 7 (למעלה) וכורסה לדולף בניץ. זוכי פריטים של פרומהרץ

BIGTIME 2014 ירד

BIGTIME 2014 ירד

לגמרי, ארצות הברית, יפן, ארצות ערב, אירופה, ישראל. אני מוכרח לעצב רהיטים שקטים שנותנים מקום לחלל. יש דגמים שנמכרים יותר טוב ברוסיה ופחות בשווייץ למשל. אבל מאוד חשוב שהמוצר יימכר בכל העולם, ולשם כך הוא מוכרח להיות ניטרלי." **אז המוצר צריך להיות פוליטיקלי קורקט?** "הוא צריך לדבר בשפה שקטה ולא רועשת. אם אתה מעצב משהו רועש זה אולי יתאים למקום מסוים, אבל להרבה אחרים לא. תפסת הער לם שלי היא להשאיר מקום. אני אוהב לעצב רהיטים שתמיד יאפשרו ללקוח למצוא גם את עצמו, שהרהיט לא ייקח את כל החלל."

ללמוד מהטבע

היום פרומהרץ יכול לבחור את הפ" רויקטים שלו. לא תמיד זה היה כך. "הייתי צריך למשל לעצב כיסא זול לחברה איטל" קית קטנה. הלקוח התעניין רק במחיר ולא בעיצוב. לא עניינה אותו פילוסופיה של היופי או החלל. אבל אני מעצב רהיטים ולא מחיר. אני מעצב רהיטים שאנשים יוכלו לחיות אותם. אני רומנטיקן. כשאני מעצב ספה, אני חושב על אנשים שחוזרים מיום עבודה קשה, ויש להם מזל שיש להם הספה הזו שמחכה בבית, והם יכולים להתרווח, לקרוא ספר. מובן שאני צריך לחשוב גם על המחיר, אבל זו לא הנקודה העיקרית."

המחירים של הרהיטים כאן באולם מגי" עים ל-210 אלף שקל. מחיר זה פקטור. "לא הייתי אומר שאני לא מודע לזה, אבל אני מייצר איכות מאוד גבוהה, והתור צאה היא המחירים האלה."

אתה קונה מוצרים של מעצבים אחרים?

"בטח. יש כמה מעצבים שאני מאוד אוהב, ואם מוצר מוצא חן בעיניי אני קונה ברור". **שמעתי שעיצבת את הבית שלך לבד.**

לימד את עצמו עיצוב פנים ועיצוב רהיטים. מאז 1996 הוא מעצב שולחנות, כיסאות ורהיטים מרופדים לחברות בתעשיית הרהיטים בשווייץ, הולנד, איטליה וגרמניה. הוא חי ועובד בעירייה בורגדורף. "היה קשה למצוא עבודה בתחילת דרכי", הוא צוחק, "אבל זה היה החלום שלי ובסופו של דבר השגתי את זה. למדתי תוך כדי עשייה."

מה היה הפרויקט הראשון שלך?

"התמחיתי בחדרי רחצה. אז עוד לא היה פור פולרי כל כך לעצב אמבטיית כמו היום. זו הייתה הפעם הראשונה שעברתי בשביל אני שים עשירים, וזה היה מעניין לעבוד במקום שהמחיר לא היה מכשול. אם היה לי רעיון שמצא חן יכולתי להוציא אותו לפועל. זה היה ניסיון מצוי. גם למדתי שעושר הוא לא מקבילה לאושר, ככה שזה היה גם שיעור לחיים. היו להם המון בעיות - שלוש מכורניות, ארבעה בתים וללא רגע פנוי. זו לא ממש הדרך להיות מאושר."

מה היה הרהיט הראשון שלך?

"תוך כדי לימודי הנגרות התקיימה תח" רות. בניתי ארונות וזכיתי בתחרות."

אז זה מה שרצית להיות בשחיית צעיר? **זה היה החלום?**

"רציתי להיות חופשי. זה היה החלום הכי גדול שלי. חופשי מבוסים, חופשי לטייל, חופשי ללמוד דברים חדשים כל הזמן. אני חושב שאני די קרוב לזה. אני לא אמן, אני מעצב, וכמעט, אני צריך להיות קשוב לשוק, לרצונות של הלקוחות. אני צריך לעצב רהיטים שיימכרו טוב. חלק חשוב בעבודה שלי הוא להבין אנשים ומה הם ר" צים, להבין את הצרכים והחלומות שלהם."

אתה מנסה לשלב את הצרכים של אנ" שים עם האמנות שלך?

"ברור. רולף בניץ למשל מוכרים את הרהיטים שלהם בכל העולם. מדובר בתרבויות שונות

אולם התצוגה החדש של רולף בניץ. שפה שקטה

משהו אחר, ואז מכין שאני מאוד אוהב את מה שאני עושה.”

מה עוד מספק לך השראה, מלבד הטבע?

”מוזיקה, אמנות, מסעות, תרבויות, פי-לוסופיה. אני מאוד אוהב את ג'וזף ברודסקי, שאמר 'אני יכול להזיז את האצבעות שלי רק אם יש חלל ביניהן'. זה המוטו בעבודה שלי. שום דבר לא עומד לבר, הכל קשור לחפצים ולאנשים מסביבי.”

מה היה הטיול הכי מעורר השראה שע-שית?

”ללא ספק הטיול לטיבט. זה היה לפני המון שנים. ניסיתי לנסוע שוב אבל לא הצר-לחתי להיכנס, הגבולות כל הזמן סגורים. הפילוסופיה המזרחית מאוד קרובה אליי. השקט. היינו נוסעים ממקום למקום ימים שלמים עם אותו נוף שלא משתנה, אבל לא משעמם לרגע. החוויה של השקט הייתה מע-צימה. לפעמים חיכינו יום שלם שיתקנו איוה

רכב, ופשוט ישבתי שעות בלי להשתעמם. אתה עושה מדיטציה?

”כן. אנחנו חיים בעולם שבו אנחנו סר-פנים כל כך הרבה אינפורמציה, שזה לא ייאמן. היום אנחנו מקבלים פי 100 יותר אינפורמציה מאשר בשנות השישים. אתה נכנס לשירותים, קופצת אליך פרסומת. מוכרחים את הרגע הזה של להיכנס פנימה ולחשוב על הרברים החשובים.”

מהו יופי בשבילך?

”קשה לבטא יופי, זה מאוד אישי. כדי להי-חזיק יופי צריך להיות נוכחים ברגע. ליופי יש משמעות עמוקה. דוסטויבסקי אמר פעם שרק יופי יכול להציל את העולם. אני חושב שזו אמירה נפלאה – למרות שיופי הוא בעיני המתבונן הוא תמיד עם קונטציות חיוביות, הוא אף פעם לא קשור לרגש שלילי. ובמובן הזה הוא יכול להציל את העולם. בימי הבי-ניים יופי היה קשור לאמת המוחלטת.”

כאמור, פרומהרץ קיבל לא מעט פרסים יוקרתיים על עיצוב רהיטים. ב-2009 קיבל את פרס Good Industrial Design ושנה אחר כך את Red Dot עבור עיצוב כיסא Leolux. ב-2011 קיבל את ה-Interior

קונו פרומהרץ. רצייתי להיות חופשי. זה היה החלום הכי גדול שלי”

Innovation Award על עיצוב כורסה לרזי-לף בנץ וב-2012 את פרס R+W עבור מיטה שעיצב ל-Flou. “אני אוהב לקבל פרסים, ברור”, הוא מחייך. “יש גם את הפרס שאתה מקבל מהלקוח, שקונה את הרהיט. הייתי לפני שנה בסביב וראיתי חמישה עיצובים שעשיתי לפני המון שנים, וזה היה מאוד נחמד כי בדרך כלל אני לא רואה את העיצובים שלי מחוץ למפעל. זה היה פרס מרגש.”

יש לך טיפ למעצבים מתחילים?
”תהיו סקרנים, כל הזמן תתבוננו. תראו איך אנשים מתלבשים, איך הפצים יומיומיים משתנים ללא הרף. התבוננות היא הדרך היחידה לחיות את חיינו.”

“אני לא אמן, אני מעצב, וכמעט, אני צריך להיות קשוב לשוק, לרצונות של הלקוחות. אני צריך לעצב רהיטים שיימכרו טוב. חלק חשוב בעבודה שלי הוא להבין אנשים ומה הם רוצים”